

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:

Είς 3000 αντίτυπα

Συνδρομή Ἐτησίᾳ: Ἀθηνῶν Δρ. 8
Ἐξωτ. Δρ. 9 - Ἐξωτ. Φρ. 9

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:

Είς 3000 αντίτυπα

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΙΣ

ΤΗΣ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

I

ΑΓΩΝΕΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΙΞΙΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΩΝ
(Championnats)

Ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» ὑπεδείξαμεν ὅτι ἄμεσος ἀνάγκη παρίσταται συστάσεως ἀγώνων πρὸς ἀναζωπύρωσιν τῆς Γυμναστικῆς καὶ τοῦ Ἀθλητισμοῦ, τοσοῦτω δυστυχῶς παρημεληθέντων παρ' ἡμῖν μετὰ τὴν στιγμιαίαν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἔξαψιν. Σήμερον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπανερχόμενοι, ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλληνικῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους Γυμναστικοὺς καὶ Ἀθλητικοὺς Συλλόγους καὶ προτρέπομεν αὐτοὺς νὰ προβῶσιν εἰς σύστασιν ἀγώνων πρὸς ἀνάδειξιν πρωταθλητῶν (*championnats*). Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑδρώτῃ λαμβάνουσι χώραν κατ' ἔτος τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ ἡ ὑπαρξίς τούτων εἶνε ἐν τῶν σπουδαιότερων μέσων, δι' ὧν κατωρθώθη ἢ τε Γυμναστικὴ καὶ ὁ Ἀθλητισμὸς νὰ προσδεύσωσιν ἐκεῖ εἰς τοιοῦτον βαθμόν. Ἐπάναγκες ὅθεν εἶνε, ὅπως ἕκαστον Σωματεῖον τελῆ κατ' ἔτος ἀγῶνας μεταξὺ τῶν μελῶν του πρὸς ἀνάδειξιν πρω-

ταθλητῶν ἐν παντὶ ἀγωνίσματι, οὗτινος ἐπιδιώκει τὴν πρόοδον. Ἐνιαύσιοι δ' ἀγῶνες ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνικῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων νὰ τελῶνται ἐν ἑκάστη πόλει τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνάδειξιν πρωταθλητῶν τῆς πόλεως, ἐν ἣ ὁῦτοι τελοῦνται. Τέλος δ' αὐτὸς ὁ Σύνδεσμος εἴτε καθ' ἕκαστον ἔτος, εἴτε ἀνά διετίαν, νὰ προκηρύσῃ καὶ νὰ τελῆ ἀγῶνας πρὸς ἀνάδειξιν πρωταθλητῶν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοιούτων ἀγῶνων βέβαιον εἶνε, ὅτι ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ τίτλου τοῦ πρωταθλητοῦ, εἴτε τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσι Σωματείου, εἴτε τῆς πόλεως ἐν ἣ ἑδρεύει τὸ Σωματεῖόν των, εἴτε τέλος πρὸς ἀπόκτησιν καὶ αὐτοῦ τοῦ τίτλου τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ προπονιζῆται ἐπ' ἀρκετὸν μέρος τοῦ ἔτους, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἕπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, θὰ διάγῃ καθ' ὅλον τὸ ἔτος βίον τοιοῦτον, ὥστε νὰ καθίσταται τὸ σῶμα ἐπιτήδειον πρὸς τοιαύτην προπόνησιν.

Διὰ τῆς προκηρύξεως καὶ τελέσεως τοιούτων ἀγῶνων θὰ ἴδωμεν τὴν νεολαίαν μας ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν πληροῦσαν τὰ διάφορα Ἀσκητήρια.

Ἐπὶ τὸ ἔργον ὅθεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνικῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων, οἱ διάφοροι Σύλλογοι καὶ τέλος αὐτῇ ἡ Πολιτεία, ἣν πρωτίστως ἐνδιαφέρει ἢ ἐν γένει ἀθλητικῇ κατάρτισις τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑΙ

HOCKEY

Ὡς πᾶσαι αἱ ἀθλητικαὶ παιδιαί, καὶ τὸ **Hockey** προέρχεται ἐξ Ἀγγλίας· ἡ **Crosse** ἢ εὐνοομένη παιδιὰ τῶν Καναδῶν, ἢ οὗτοι ἐδανείσθησαν παρὰ τῶν Ἰνδῶν, δύνανται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἡ ἀφετηρία τοῦ Hockey, ὅπερ παίζεται ὡς καὶ τὸ Foot-Ball, ἐπὶ χλοεροῦ λειμῶνος.

Ἐκτὸς ὀλίγων ποικιλιῶν εἰς τὸ Hockey ὡς καὶ εἰς τὸ Foot-Ball καὶ εἰς τὴν Καναδὴν Crosse, πρόκειται περὶ διελεύσεως μιᾶς σφαίρας μεταξὺ δύο στύλων εὐρισκομένων εἰς τὸ τέρμα τοῦ πεδίου, ἐν τῷ ὁποίῳ παίζεται ἡ παιδιὰ.

Ὁ παίκτης τοῦ Foot-Ball, διὰ νὰ ὠθήσῃ τὴν σφαῖραν μεταχειρίζεται τοὺς πόδας του, ὁ δὲ τοῦ Hockey ῥάβδον κεκαμπυλωμένην εἰς τὸ ἓν ἄκρον, καὶ ὁ τῆς Crosse τοῦ Καναδᾶ ἐπίσης ῥάβδον κεκαμπυλωμένην, περιλαμβάνουσαν ἐν τῇ καμπυλωτῆτι τῆς καὶ μικρὸν τι πλέγμα, προωρισμένον νὰ δέχεται τὴν σφαῖραν.

Οἱ φίλοι τοῦ Hockey, τοὺς ὁποίους ἡ δριμύτης τῶν χειμῶνων τοῦ Καναδᾶ κατέδικασεν εἰς ἀπραξίαν, ἐσκέφθησαν νὰ ἐκτελέσωσι τὴν προσφιλεῖ τῶν παιδιῶν ἐπὶ τοῦ πάγου. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐνθουσιωδῶς ἐγένετο ἀποδεκτὴ, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πάγου Hockey ἀμέσως διεδόθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

Ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα κατὰ τὸ 1891-92 παῖκται τινες στρατολογηθέντες παρὰ τοῦ κ. Νέτρον Κουμπερτέν, ἐπαιξαν ἐπὶ τῆς παγωμένης μεγάλης διώρυγος τῶν Βερσαλλῶν παρτίδας τινὰς τοῦ Hockey.

Τὸ Hockey παίζεται μεταξὺ δύο ὀμίλων, ἀποτελουμένων ἐξ 6, 7 ἢ 8, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ χώρου, παικτῶν. Ἐκαστος ὀμιλος διευθύνεται ἀπὸ ἓνα ἀρχηγόν. Ἐκαστος παίκτης καταλαμβάνει ὀρισμένην θέσιν, τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰμὴ διὰ νὰ ὠθήσῃ τὴν σφαῖραν· μάλιστα ὁμοῦς ἀντίπαλός τις τὸν

προλάβῃ, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του.

Οὐδεὶς παίκτης δύνανται διὰ τῆς ῥάβδου του νὰ ὑψώσῃ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τὴν ῥάβδον ἀντιπάλου τινός εἰς ὕψος μεγαλειτέρων τῶν 10 ἑκατοστομέτρων. Οὐδεὶς παίκτης δύνανται δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ κρατήσῃ ἕτερον παίκτην ἐξ οἰονδήποτε μέρους τοῦ σώματος, ἢ δὲ σφαῖρα δὲν κτυπάται διὰ τῆς ῥάβδου, ἀλλ' ἀπλῶς ὠθεῖται δι' αὐτῆς, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν κτυπημάτων ἐπὶ τῆς κνήμης ἢ τοῦ προσώπου τῶν παικτῶν.

Διὰ νὰ κερδηθῆ εἰς πόντος (point) πρέπει νὰ διέλθῃ ἡ σφαῖρα μεταξὺ τῶν στύλων τοῦ τέρματος, εἰσερχομένη ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά· ἡ συνθήκη αὕτη εἶνε ἀπαραίτητος καὶ διὰ τὸ κέρδος ἑνὸς τέρματος.

Πᾶσα παράβασις τῶν κανόνων τούτων φέρει μίαν καὶ μόνον τιμωρίαν: τὴν διακοπὴν τοῦ παιγνιδίου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς σφαίρας εἰς τὸ κέντρον τοῦ πεδίου.

Εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅτι ἕκαστος παίκτης κατέχει εἰδικὴν ἐν τῷ πεδίῳ θέσιν· τὸ ἐπόμενον διάγραμμα (1), δεκνύον τὴν θέσιν ἑκάστου παίκτη, θέλει καταστήσει μᾶλλον καταληπτὴν τὴν περιγραφὴν τῆς παιδιᾶς.

Ἡ διάθεσις τῶν παικτῶν εἶνε περίπου ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τῶν παικτῶν τοῦ Foot-Ball Association. Τάσσονται κλιμακῶδον, καὶ τοῦτο ὅπως καταστήσωσι δυσκολωτέραν τὴν παιδιάν· οὕτω δὲ ἀναμεμιγμένοι δὲν δύνανται νὰ διαδιβάσωσι μετὰ ἓν μόνον κτύπημα τῆς ῥάβδου τὴν σφαῖραν ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ πεδίου. Ὁ ἀντίπαλος ἐμποδίζει τὴν διόδον. Ὁ παίκτης λοιπόν, καὶ λίαν προφανῶς, πρέπει νὰ ὀδηγῇ τὴν σφαῖραν καὶ ὄχι νὰ τὴν ῥίπτῃ. Αὕτη εἶνε ὅλη ἡ δυσκολία τοῦ παιγνιδίου.

Ἡ τακτικὴ δὲν εἶνε περιπελεγμένη, καὶ ὀλίγα λεπτὰ δύνανται νὰ καταστήσωσιν εἰς τοὺς θεατὰς δυνατὴν τὴν παρακολούθησιν τῆς παιδιᾶς.

(1) Δημοσιευθὸς ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ μετὰ τῶν κανόνων τῆς παιδιᾶς.

Ἄμα τῷ συρίγματι τοῦ διαιτητοῦ, οἱ δύο προφύλακες τοῦ κέντρον περῶνται νὰ διευθύνωσι τὴν σφαῖραν πρὸς τὸ ἐχθρικὸν τέρμα. Μετ' ἐν κτύπημα τῆς ῥάβδου — καὶ ὀδηγῶν αὐτὴν τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀναμονὴν τῶν ἀντιπάλων — ὁ προφύλαξ προσπαθεῖ νὰ τὴν διαδιβάσῃ εἰς τινὰ παίκτην τοῦ ὀμίλου του. Οὕτω ἐκ κλιμακίου εἰς κλιμακίον πρέπει νὰ φερθῇ ἡ σφαῖρα πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἐχθρικοῦ τέρματος καὶ ἐντὸς βολῆς τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅστις μετ' ἰσχυρὰν ὤθησιν τῆς ῥάβδου θὰ τὴν κάμῃ νὰ εἰσέλθῃ ἢ ὄχι εἰς τοὺς δύο στύλους τοῦ τέρματος.

Ὀλισθαίνουσα ἐπὶ τῆς χλόης ἡ σφαῖρα φεύγει ἐπὶ τοῦ πάγου, πηγαίνει, ἔρχεται, ἐπανέρχεται, παρακολουθουμένη ὑπὸ τῶν παικτῶν, τρεχόντων μετὰ προτεταμένην τὴν ῥάβδον, κεκυρτωμένων, κλινόντων, ὀλισθαίνόντων καὶ πλιπόντων, κατὰ τὴν ζωνροτάτην, χαρίεσαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ταύτην παιδιάν, τὸσον διὰ τοὺς παίζοντας, ὅσον καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς θεωμένους.

(ἀκλουθεῖ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΑΦΗΣ

ΙΠΠΟΛΟΓΙΑ

Ὁ χειμὼν ἐκδιώκει πανταχοῦ τὰς ἵππικὰς διασκεδάσεις, καὶ ἀκριβῶς τὴν αἰσθανόμεθα κάπως τὴν ἑλλειψίν των. Οὐδὲν νέον, οὐδὲν ἀξιοσημείωτον σπορτικὸν γεγονός εἰς τὸν ὀρίζοντα. Εἶνε ἐποχὴ ἀναπαύσεως, τὸσον διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅσον καὶ διὰ τὰ ζῶα.

Πλησίον καλῆς πυρᾶς, ἡ ὁποία θερμαίνει τὰ ναρκωμένα μέλη μας, ἡ ἀφήγησις παλαιᾶς ἱστορίας ἐπέχει τόπον νέου καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς λαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ διηγηθῶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς **Ποδηλατικῆς καὶ Ἀθλητικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἀνατολῆς** τὰ ἀκόλουθα γεγονότα, τὰ ὁποία ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1737, καὶ τὰ ὁποία ἔμειναν ἀληθινὰ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Τὴν διήγησίν μου θὰ ἰδύναμιν κάλλιστα νὰ ἐπιγράψω ὡς ἐξῆς:

ΟΛΥΣΣΕΙΑ ΜΙΑΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΦΟΡΒΑΛΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΛΗΣΤΟΥ.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, τὸ ἀραβικὸν αἷμα ἔκαμεν αἰσθητὴν τὴν ἐπίδρασίν του ἐπὶ τῶν αὐτοχθόνων γενῶν. Διὰ τῆς ἐμβρυοῦς μελέτης τοῦ ἀμιγροῦς αἵματος (pur sang), ἀνεγνωρίζετο, ὅτι πανταχοῦ ὅπου τοῦτο εὐρίσκετο, αἱ ἰδιότητες τοῦ ἵππου πύξανον. Εἰς τὸ κυνήγιον, εἰς τὸ ταξιδίον, εἰς τὰς ἀμαξοδρομίας, διεκρίνοντο ζῶα τῆς εὐγενεοῦς ταύτης καταγωγῆς, ἐκτελοῦντα θαύματα δυνάμεως καὶ θελήσεως.

Ἡ Black Bess, ἡ θαυμασία φορβάς, ἦτο τῆς κατηγορίας ταύτης.

Τὰ ἐπίσημα βιβλία, τὰ ὁποία ἀποφαινόνται περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς γενεαλογίας τῶν δρομιῶν ἵππων, δὲν περισυνέλεξαν τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι οὐδέποτε δὲν εἶχεν ἀναγραφῆ εἰς τὰ προγράμματα τῶν ἵπποδρομιῶν· ἀλλὰ θ' ἀπαντήσῃτε τοῦτο εἰς πλείστα ὅσα ἀγγλικά βιβλία, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν στοιχειωδῶν, καὶ τὰ ὁποία περισώζουσι τὴν ἀφήγησιν τῆς θαυμασίας ἱστορίας τῆς.

Ἡ Black Bess εἶχε πατέρα ἀραβὰ ἐπιβήτορα, ἐγγονὸν τοῦ Darley (ἀγγλικῶς ἀμιγροῦς αἵματος) καὶ μητέρα φορβάδα ἀραβικοῦ αἵματος. Ἦτο μαύρη, μετρίως μεταξώδεις καὶ στιλπνὰς, καὶ κοινοῦ ἀναστήματος. Ἡ θεωρία τῆς δὲν ἦτο κατωτέρα τῆς τοῦ λέοντος, καὶ ἡ διορατικότης τῆς σᾶς ἐνεθύμιζε τὰ τὸσον ἀσφαλῆ ἐνστικτὰ τῶν ἵππων τῆς ἐρήμου. Καθ' ὁδὸν ἐχρεμετιζεν, ὅταν ἠθελε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριόν της περὶ τῆς παρουσίας ἵππεως, τὸν ὁποῖον προησθάνετο διὰ τῆς ὀσφρησεως. Αὐτὸς δὲν εἶχεν ἢ νὰ περιφέρῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, καὶ ἀνεκάλυπτε τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχεν ὑποδείξει ἢ σκοπιωρὸς του.

Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ τὴν ἰδῆτε, εἰσέλθετε διὰ τῆς αὐλῆς τοῦ παλαιοῦ καφενείου τοῦ «Πλοῖον», ὅπου ἔτοιμος, μετὰ τὸ ἐξίππιόν της καὶ τὰ ἡνία, εἶνε δεμένη εἰς κρῖνον, ἐνόσω ὁ κύριός της πίνει, καπνί-

ζων εἰς χαμπλὴν αἶθουσαν, τὸ κολοσσιαῖον ποτήριον τοῦ τζίν (*), τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου τοῦ ἔφερον.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἦτο ἐνδεδυμένος μὲ στολὴν, ἢ ὁποία, ἂν ἀφήρει τις τὰ γαλόνια καὶ τὸ βελουδόν, σὰς ἐνεθύμιζε τὰ τῆς αὐλῆς κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα, καὶ ἢ ὁποία συνίστατο ἀπὸ ἀρκετὰ εὐρύχωρον κίτρινον γελέκον, μακρὺ προστήθιον, μεταξωτὰς παρδαλὰς περικνημίδας, ὑποδήματα μαλακά καὶ ξεχειλωμένα· πλῆσιόν του εἶχε μάλλινον μανδύαν φαιόν.

Εὐρισκόμεθα κατὰ τὴν ἀνοιξὶν τοῦ 1737, καί, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κάποιος Τουρπέν, διάσημος ληστής, τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἠδυνήθη τις νὰ ὑπερβῇ τὴν ἐπιτηδειότητα, ἦτο δὲ τότε εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης του.

Εἰς τὸ πλῆρες καπνοῦ δωμάτιον τοῦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ὀμιλίας ἦτο αὐτός, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρόν, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἐποχῆς, ἐπίσημος βραψωδὸς ἀνήρχετο τοῦ καθίσματός του ὡς ψάλῃ εἰς τὴν ὀμύγυριν βακχικὸν σκοπὸν ἢ εὐθυμον ἄσμα. Μόλις ὅμως ἐκλείετο τὸ στόμα του, οἱ παρεστῶτες ἤρχιζον πάλιν τὴν διακοπεῖσαν συνδιαλέξιν των, καὶ ὠμίλουν περὶ τοῦ Τουρπέν, τοῦ ὁποίου ἐξιτόρουσαν τοὺς θαυμασίους ἀθλους.

— Τὴν τελευταίαν φορὰν καθ' ἣν ὁ Τουρπέν ἤχθη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, ἔλεγέ τις ἐξ αὐτῶν, ἠθώθη, καθότι ἀπέδειξε τρανώτατα ἐν ἀλλοθι. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρίσκηται εἰς Κάντερβουρου, ἀφοῦ κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν διεπράχθη ἢ κλοπή, τὸν εἶχον ἰδῆ εἰς Βέξ-λε-Χέδ.

— Ἀδιάφορον, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἔπρεπε νὰ τὸν κρεμάσουν, ὑπὸ οἰανδήποτε πρόφασιν· ἢ ὑπόνοια ἦτο ἀρκετή.

— Τρέχεις γλῆγωρα σύ, εἶπε τότε ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶχε τὸν φαιὸν μανδύαν, καὶ ὅστις κατέπτε τὴν τελευταίαν σταγόνα τοῦ ποτοῦ, ἢ ὁποία εἶχε μείνῃ εἰς τὸ ποτήριόν του, ἐὰν ἐκρέμων τοιουτοτρόπως τοὺς ἀνθρώπους, στοιχηματίζω

ὅτι μεταξὺ ὄλων ἡμῶν, οὐδὲ εἰς δὲν θὰ ἐγλύτωνα ἀπὸ τὴν κρεμάλα. Ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς, ἄλλος ὀλίγον, ἄλλος πολύ, δὲν ἔχει ὑποπέσει εἰς πλημμύλημα κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του! Ποσάκις εἰς τὴν ζωὴν μας, χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν καὶ ἡμεῖς, δὲν εὐρισκόμεθα εἰς βρώμικα πράγματα, ὅπου κανεὶς λερώνεται...

— Καλά, ἀλλ' ὁ Τουρπέν, αὐτὸς τοῦλάχιστον, εἶνε μασκαρᾶς ἐκ προθέσεως.

— ὦ! ὅσον ἀφορᾶ διὰ προθέσεις, ἀλλοίμονον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα! διότι τὸ κατ' ἐμέ, ὄλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε κακοῦργοι, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἄλλοι εἶνε πραγματικοὶ καὶ ἄλλοι πλατωνικοὶ. Ἄλλο τίποτε ἀπὸ πλατωνικοὺς κλέπτας.

Ἡ θεωρία αὕτη ἔκαμε νὰ μειδιάσωσιν οἱ φλεγματικοὶ πόται τοῦ καπνελείου καὶ θὰ ἀπεδείκνυσον ὀρθότατα τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἐὰν δὲν ἐσταμάτουσαν τρεῖς ἱππεῖς, πρὸ τῆς θύρας, καὶ ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν ὄλων. Εἰς μίαν στιγμὴν ἀφίπνευσαν καὶ ἠνοιξαν τὴν θύραν.

Ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ὡς ἀστραπή, ὁ ἄνθρωπος, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀποθέσει τὸ ποτήριόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀνετινάχθη ἀπὸ τὸ κάθισμά του, καὶ ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ ἰσογαίου ἐπήδησεν εἰς τὴν αὐλήν. Τρέχει εἰς τὴν φορβάδα, ἢ ὁποία ἦτο ἀνήσυχος καὶ ἐπτεροκόπει, τὴν λύνει, πηδᾷ ἐπάνω τῆς, καί, διὰ τινος διαδρόμου, τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο ὅτι ἐγνώριζεν ἀρκετὰ καλῶς τὸν προορισμόν, ἐξέρχεται καὶ εὐρίσκεται εἰς τοὺς ἀγρούς.

Ἦτο ἡ ἱκτὴ ἐσπερινὴ ὥρα.

Οἱ ἀπροσδόκητοι οὗτοι ἐπισκέπται ἦσαν ἀπλούστατα ἀστυνομικὰ ὄργανα, εἰς ἀναζήτησιν τοῦ περιβοήτου Τουρπέν, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ εἶχε προκηρυχθῆ ἕνεκα νέου ἐγκλήματος. Ὁ Τουρπέν εἶχε προδοθῆ, καὶ ἦτο αὐτός, ὁ ὁποῖος, ἐννοήσας τὸν κίνδυνόν ὅστις τὸν ἠπεῖλει, ἐνεπιστεύθη τὴν σωτηρίαν του εἰς τὴν καταπληκτικὴν δύναμιν τῆς θαυμασίας φορβάδος του.

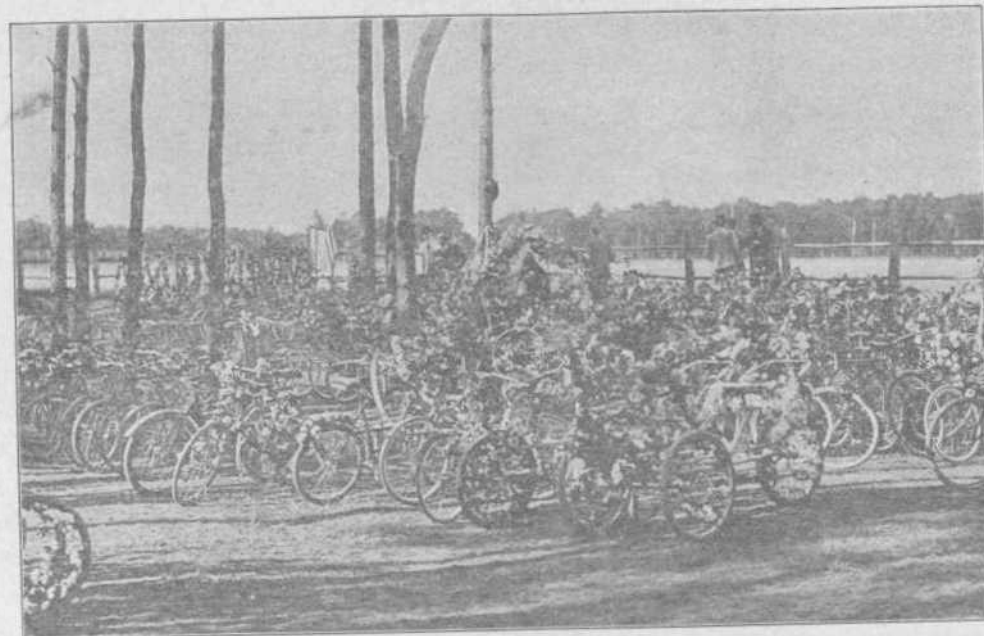
(ἀκολουθεῖ)

LOUIS CAUCHOIS

(*) Τζίν, εἶδος βραχίου, πινόμενον ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝῳ

Αἱ παρατιθέμεναι πέντε εἰκόνες ἐλήφθησαν ἐκ τῆς φθινοπωρινῆς ἐορτῆς τῶν ἀνθῶν τῆς διενεργηθείσης μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ *Sport Vereins*.

Ἡ φιλόκαλος διευθέτησις τῶν ποδηλατικῶν Συλλόγων, οἱ ὅποιοι συμμετέσχον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν ἰδιαιτέρων συμπλεγμάτων, προσέδωσαν ἔκτακτον λαμπρότητα. Πολὺ ἤρρεσαν καὶ ἀνευφημήθησαν κατὰ τὴν παρέλασιν τὰ δύο ἠνωμένα τετράεδρα ποδήλατα τοῦ ἐργοστασίου «Adler», τὰ ὁποῖα ἀνθοστολιστὰ ἔφερον ἄνωθεν ἀπλωρημένον τὸ σῆμα τοῦ ἐργοστασίου, ἦτοι ἀετὸν (*Adler*), κατεσκευασμένον ἐκ θαλλιῶν.

Τὰ δύο ἠνωμένα τετράεδρα τοῦ ἐργοστασίου «Adler».

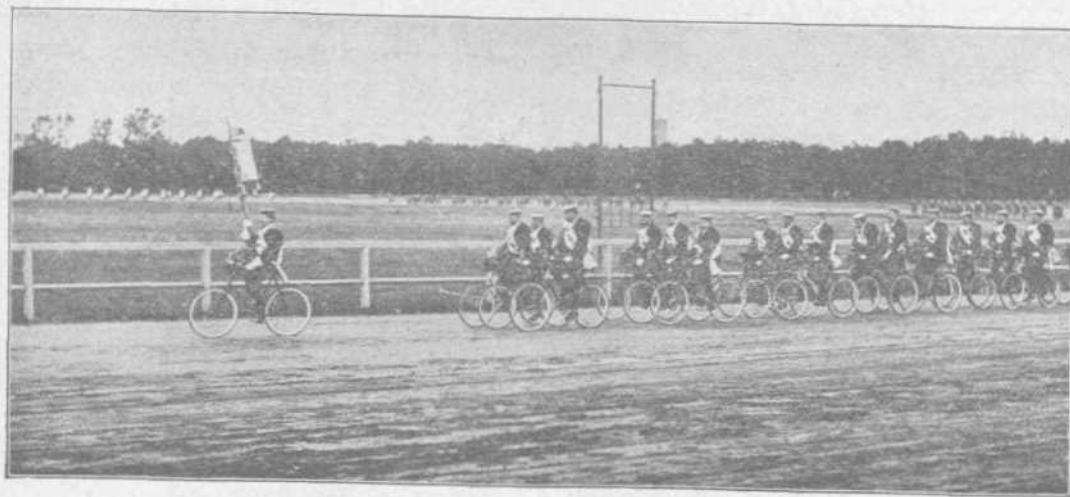
Μεγάλην εὐθυμίαν διήγειρεν ἡ ἐπίσης μὲ πλούσιον στολισμὸν ἀνθῶν παρελάσασα

Ἐπιπέδα τοῦ μέλλοντος, ποδήλατον τρίτροχον, τοῦ ὁποίου ὁ ἀναβάτης, μετημφισμέ-
νος ὡς ἡνίοχος Ταξαμέτρου, εἶχεν εἰς τὴν ὀπισθίαν θέσιν ὡς ἐπιδάτιδα ὡραίαν κηρό-
πλαστον πλαγγόνα φυσικοῦ μεγέθους.

Ἡ ἑμάξα τοῦ μέλλοντος.

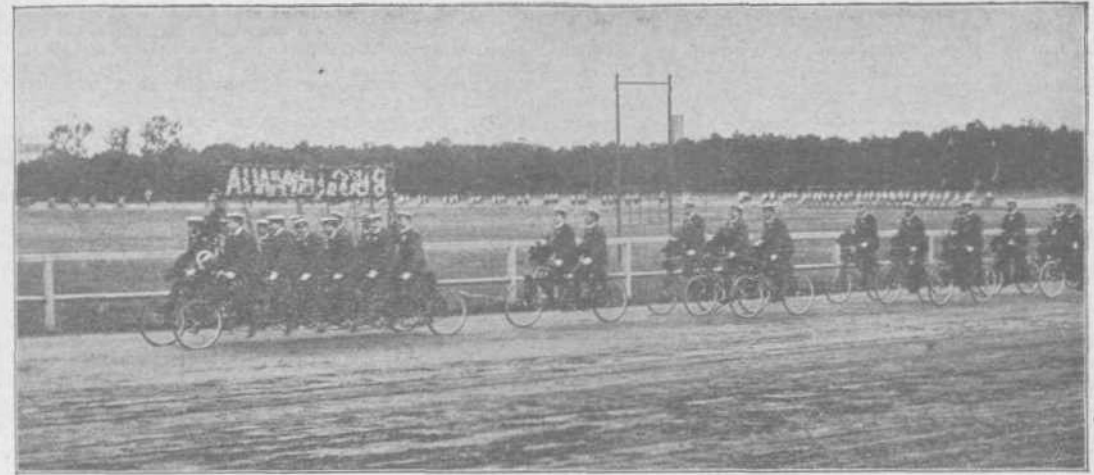
Ἀρίστην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ὁ ποδηλατικὸς Σύλλογος «ἡ Ἀστραπή» τοῦ προα-
στείου τοῦ Βερολίνου Rixdorf, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ἔφερον ἀπλῶς τὴν βαθέος χρώ-
ματος στολὴν τοῦ Συλλόγου τῶν καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς πομπώδους διακοσμῆσεως, μόνον
ἐπὶ τοῦ στήθους χιαστί πλατεῖαν ταινίαν κυανόλευκον, διηνηθησμένην διὰ φυσικοῦ φυλ-
λώματος ἀνοικτοῦ πρασίνου χρώματος.

Ὁ ποδηλατικὸς Σύλλογος «ἡ Ἀστραπή» τοῦ Rixdorf.

Ἐπίσης ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας ἐστολισμένη ἦτο ἡ συνοδεία τοῦ

Βερολινάιου ποδηλατικοῦ ὁμίλου «ἡ Γερμανία», τῆς ὁποίας προεπορεύοντο δύο ἡνω-
μένα ἐξάεδρα ποδήλατα, ὑπεράνω τῶν ὁποίων ὑψούτο, κατεσκευασμένον ἐκ σπανίων
ἀνθέων, τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου: B. B. C. Germania.

Ὁ βερολινάιος ποδηλατικὸς ὁμιλος «Γερμανία».

Ἡ ἰδέα τῆς ἐορτῆς ἀνθέων, συζητουμένη ἤδη ἐν τῷ Ποδηλατικῷ Συλ-
λόγῳ Ἀθηῶν, ἃς ἐλπίζωμεν, ὅτι θέλει πραγματοποιηθῆ κατὰ τὴν μετ' ὀλίγον ἀρχο-
μένην ἀνοιξιν· δὲν ἀμφιβάλλομεν δέ, ὅτι ἡ πληθώρα τῶν ἀνθέων ἐνταῦθα θέλει συν-
τελέσει εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν αὐτῆς.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΙΠΕΥΤΙΚΗΣ ΕΚΓΥΜΝΑΣΕΩΣ ΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΖΕΥΞΕΩΣ

ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ

J. LENOBLE DU TEIL

διδασκάλου ἰπποδασκαστοῦ

ἐν τῇ σχολῇ τῶν ἐθνικῶν ἰπποφορβείων.

ἢ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Θ. ΗΠΙΤΗ

ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ.

(Συνέχεια)

Ἐπιπέδα αἱ διὰ τὸν ἵππον ἐργασίαι ἡμῶν θὰ
ἐκτελεσθῶσιν ἐπὶ τοῦ κέντρου τούτου τοῦ βάρους,
ὅπερ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κινήσωμεν μετ'
ἀκριβείας καὶ ἀσφαλῶς (de Bohan).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, δικαίως δυνάμεθα νὰ
συμπεράνωμεν ὅτι ἡ ἀστάσια τῆς ἰσορροπίας
εἶνε ὁ εἰς τῶν δύο παρχόντων τῆς ταχύτη-
τος, ὁ δ' ἕτερος παράγων συνίσταται ἐκ τῆς
μυϊκῆς δυνάμεως, τῆς ἀρμονίας τῶν ἀναλογίων
καὶ τῆς ἐν γένει ἐνεργείας τοῦ ἵππου.

Ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ζωηροτέρα
ἐνέργεια καὶ ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον
ἐπέκτασις τῶν ἄρθρων θὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς
ταχύτητος, ἐξ οὗ ἐπιτελεῖται ὅτι εἰάν ὁ ἵππεύς δύ-
νηται νὰ προσδιορίσῃ, ὡς αὐτὸς θέλει, τὰς
μετατοπίσεις τῆς μάζης ἢ τοῦ κέντρου τοῦ βάρους
τοῦ ἵππου του, θὰ δυνήθῃ ἐπίσης νὰ προσ-
διορίσῃ κατὰ βούλησιν τὴν ταχύτητα καὶ τοὺς
διαφόρους βηματισμοὺς οὓς θέλει νὰ ἔχῃ πρὸς
ἐκτέλεσιν ὅμως τούτων ἀρκεῖ νὰ ἐνεργῇ κα-
ταλλήλως ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις τοῦ ἵππου τὸ
ἐπιτρέπουσι.

Θὰ ἐξετάσωμεν τὸν ἵππον ὑπὸ δύο διαφο-
ρους ἐπόψεις:

1ον Τὸν ἵππον ἐντελῶς ἐλεύθερον·

2ον Τὸν ἵππον ὑπέκοντα εἰς τὴν θέλησιν
τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐλεύθερου καὶ τοῦ
υπέκοντος εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἵππεύς ἵππου
συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἵππος κατὰ τὴν πρώτην
περίπτωσιν ἔχει ἐντελῶς ἐλεύθερον τὸν τράχηλον.

Ὁ ἐλεύθερος ἵππος βαδίζει σχεδὸν πάντοτε μετ' ἀφελείας, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὴν ὀκνηρίαν. Τὰ ἐλεύθερα ζῶα ἢ ἀναπαύονται ἢ καταγίνονται εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς, δι' ὃ βαδίζουσι λίαν βραδέως, ἵνα ἔχωσι τὸν καιρὸν νὰ εὕρωσι, νὰ ἐξετάσωσι καὶ νὰ λαθῶσιν ἀνέτως τὴν τροφήν ταύτην.

Κατὰ τὸ βαδίσμα τοῦτο ἡ κεφαλὴ εἶνε πᾶντοτε χαμηλωμένη, καὶ ἐὰν, κατὰ δεδομένην τινὰ στιγμήν, βλέπωμεν τὸν ἵππον νὰ ἀνυψοῖ αὐτήν καὶ νὰ λαμβάνῃ ὑπερήφανον καὶ προσεκτικὴν στάσιν, τοῦτο σημαίνει ὅτι προτίθεται νὰ ταχύνῃ τὸν βηματισμὸν του, εἴτε διότι ἤκουσεν ἀνησυχητικὸν τι, ἢ διότι τῷ ἐπῆλθεν ἢ ἐπιθυμία νὰ μεταβῆ μικρότερον. Ἀλλὰ τότε ὁ ἵππος ἀλλάσσει βηματισμὸν καὶ ἐνῶ ἐβαδίζει κατ' ἀρχῆς εἰς βῆμα (βαδην), μεταβάλλει τοῦτο εἰς τροχασμὸν καὶ εἶτα εἰς καλπασμὸν, μέχρις οὗτο ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν του ἢ παρέλθῃ ἢ αἰτία τοῦ φόβου, ὅποτε βραδύνει τὸν δρόμον του ἢ σταματᾷ· ἀλλ' ἵνα μεταβάλλῃ τὸν καλπασμὸν εἰς βῆμα θὰ ἐκτελέσῃ ἐν τῷ μεταξὺ βήματι τινὰ τροχασμὸν.

Ὁ ἐντελὴς ἐλεύθερος ἵππος ποιεῖται χρῆσιν δύο μόνον βηματισμῶν, τοῦ βήματος καὶ τοῦ καλπασμοῦ· τὸ τροχασμὸν χρησιμοποιεῖ ὡς μεταβατικὸν βηματισμὸν μεταξὺ τῆς ταχύτητος τοῦ βήματος καὶ τοῦ καλπασμοῦ καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθότι ὁ καλπασμὸς τοῦ ἐλευθέρου ἵππου εἶνε πάντοτε λίαν ταχύς.

Οἱ βηματισμοὶ τοῦ ἐλευθέρου ἵππου μεταβάλλονται ὅταν οὗτος ἰππεύηται· αἱ μεταβολαὶ δὲ αὐταὶ ὀφείλονται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ εἰς τὴν ἔξιν τῆς ἐργασίας, ποικίλλουσι δὲ ἀναλόγως τῆς καταλληλότητος καὶ χρησιμοποίησεως τοῦ ἵππου δι' ἰππασίαν, δι' ἔλασιν, ἢ διὰ φόρτον.

Παρατηροῦντες τὸν ἐλεύθερον ἵππον βαδίζοντα βαδην, βλέπομεν τοῦτον ἀνυψοῦντα καὶ καταβιβάζοντα τοὺς πόδας του κατὰ κανονικὴν τάξιν, οὐχ' ἤττον βλέπομεν ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ ἔδαφους ἔχνος τοῦ ὀπισθίου ποδὸς ὑπερβαίνει πάντοτε τὸ ἔχνος τὸ ἀφίμενον ὑπὸ τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ ἰδίου μέρους· μὲ ἄλλους λόγους ὁ ἀριστερὸς ὀπίσθιος ποὺς, π. χ., τοποθετεῖται πάντοτε πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ ἔχνου τοῦ ἀφίμενου ὑπὸ τοῦ ἐμπροσθίου ἀριστεροῦ ποδός.

Ἡ ἔκτασις ἦντινα ὁ ὀπίσθιος ποὺς ὑπερβαίνει τὸ ἔχνος τοῦ ἐμπροσθίου εἶνε ὀλίγον μεταβλητὴ εἰς τὸν αὐτὸν ἵππον θέλοντα νὰ ἐπιταχύνῃ ἢ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὸν βηματισμὸν του εἰς τὸ βῆμα, καθότι ὅταν θέλῃ νὰ ἐπιταχύνῃ τὸν βηματισμὸν του, εἶνε ἵνα ἐκινήσῃ ἀμέσως εἰς τροχασμὸν, ἵνα ἐκ τοῦ βηματισμοῦ τούτου καλπᾷ, θὰ ἴδωμεν δὲ τότε διαδοχικῶς τὰ ἔχνη τῶν ὀπισθίων ποδῶν νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐμπροσθίων καὶ εἶτα τοὺς ὀπισθίους πόδας νὰ τίθενται ὀπισθεν τῶν ἔχνων τῶν ἐμπροσθίων καὶ τέλος ὁ ἵππος νὰ ἀρχῆται κεκρατημένου τροχασμοῦ κατὰ τὸν ὅποιον προετοιμάζεται νὰ καλπᾷ ἢ νὰ λάβῃ τὸν βᾶδην βηματισμὸν, ἀναλόγως τῆς ἐντυπώσεως ἦντινα ἐλάβεν ἐκ τῶν αἰτίων ἅτινα τὸν ἠνάγκασαν νὰ μεταβάλλῃ τὸν ἀρχικὸν του βηματισμὸν.

Ὁ ἐλεύθερος ἵππος κατὰ τὸν βᾶδην βηματισμὸν του τηρεῖ τὸν τράχηλον σχετικῶς καταβεβησμένον. Κατὰ τὸ εἰρημένον βᾶδισμα ἀνυψοῖ κατ' ἀρχῆς τὸν ἐμπροσθίον πόδα, τὸν δεξιόν, παραδείγματος χάριν· εἶτα ἀνυψοῖ τὸν ὀπίσθιον ἀριστερόν, οὗτινος τὴν κίνησιν ἀκολουθεῖ ὁ ἐμπροσθιος ἀριστερός, καὶ τέλος ἀνυψοῖ τὸν ὀπίσθιον δεξιόν.

Αἱ ἐπαναθέσεις (posers) τῶν ποδῶν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους ἐνεργοῦνται κατὰ τὴν αὐτὴν τῶν ἀνυψώσεων (levers) τάξιν καὶ ὁ βηματισμὸς ἐξακολουθεῖ κατὰ τὴν αὐτὴν τῶν ἀνυψώσεων καὶ ἐπαναθέσεων τῶν ποδῶν τάξιν.

Θὰ παρατηρήσωμεν ἐπίσης ὅτι οἱ τέσσαρες χρόνοι τοῦ βήματος τούτου εἶνε ἐπισημητικῶς ἴσοι, ἤτοι αἱ ποδοκρουσίαι (battue, ψόφος τῆς πλήξεως τῆς ὀπλῆς ἐπὶ τοῦ ἔδαφους) χωρίζονται ὑπὸ ἴσων χρονικῶν διαστημάτων.

Ἐὰν ἤδη ἐξετάσωμεν ἵππον ἰππέως ὅτι ἀποθέτει τὰς ἠνίας ἐπὶ τοῦ αὐχένος τοῦ ἵππου του, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ βᾶδην βηματισμὸς ἐκτελεῖται ἀκριβῶς ὁμοίως ὅπως εἴπομεν διὰ τὸν ἐλεύθερον ἵππον.

Παρομοίως, ὁ ἰππεύμενος ἵππος ὅστις θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιταχύνῃ τὸν βηματισμὸν του συνεπεῖα παροτρύνσεως ἦντινα θὰ ἐλάμβανε, τῶν ἠνιῶν ἀποτεθειμένων ἐπὶ τοῦ αὐχένος του, ὁ ἵππος οὗτος, λέγω, θ' ἀρχῆται τροχάζων, καὶ ἐν τῷ τροχασμῷ τούτῳ, θὰ ἴδωμεν τὰ ἔχνη

τῶν ὀπισθίων ποδῶν νὰ εὐρίσκωνται ὀπισθεν τῶν ἔχνων ἅτινα ἀφῆκαν οἱ ἐμπροσθιοὶ πόδες· τὸ μόνον ὅπερ θὰ παρατηρήσωμεν εἶνε ὅτι, ὁ ἐλεύθερος ἵππος ὅστις, ἐκ τοῦ τροχασμοῦ, θὰ ἀναλάβῃ ἀμέσως τὸν καλπασμὸν, δὲν θ' ἀναλάβῃ πάντοτε τὸν τελευταῖον τοῦτον βηματισμὸν ἐὰν ἰππεύηται· γενικῶς δὲ θὰ ἐπιμηκύνῃ τὸν τροχασμὸν του ἐὰν ἦνε ἐξωκειωμένος μὲ τὸ εἰρημένον βᾶδισμα, τὰ δὲ ἔχνη τοῦ τροχασμοῦ τῶν ὀπισθίων ποδῶν θὰ φθασοῦσι τὰ ἔχνη τῶν ἐμπροσθίων, ἅτινα δύνανται καὶ νὰ ὑπερβῶσι.

Τοιαῦτα εἶνε τὰ φαινόμενα ἅτινα δύνανται νὰ παρατηρήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρως βαδίζοντος ἵππου καὶ ἐπὶ ἵππου ἰππευομένου, ἀλλ' ἔχοντος ἐλευθέραν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον διὰ τῆς ἀποθέσεως τῶν ἠνιῶν ἐπὶ τοῦ αὐχένος.

Ἐὰν ὁ ἵππεύς συγκρατῇ τὰς ἠνίας, ὁ ἵππος θ' ἀνυψώσῃ τὸν τράχηλον καὶ τὸ ἔχνος τοῦ ὀπισθίου ποδός μάλισθ' ὑπερβῆ τὸ τοῦ ἐμπροσθίου· ἐὰν ὁ τράχηλος ἐξακολουθῇ ἀνυψούμενος ὑπὸ τοῦ ἰππέως, τὸ ἔχνος τοῦ ὀπισθίου δὲν θὰ ὑπερβῆ πλέον τὸ τοῦ ἐμπροσθίου ἀλλὰ θὰ ἐπιτεθῇ ἐπὶ τούτου. Ἀνυψούμενος εἰσέτι τοῦ τράχηλου, τοῦ ἵππου ὄντος ἐν ἡρέμῳ καταστάσει, ὁ ὀπίσθιος ποὺς δὲν θὰ φθάσῃ πλέον τὸ ἔχνος τοῦ ἐμπροσθίου, ἐξακολουθούσης δὲ τῆς ἀνυψώσεως, ὁ ὀπίσθιος ποὺς θὰ παραμένῃ ὀπισθεν τοῦ ἐμπροσθίου ἔχνου. Ὁ ἵππος μικρὸν κατὰ μικρὸν θὰ μεταβάλλῃ τὸ βῆμα εἰς μικρὸν τροχασμὸν, ὅποτε λέγεται ὅτι ὑποτροχάζει (trotting).

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ

Οἷοσδήποτε καὶ ἂν ἦ ὁ βηματισμὸς καθ' ὃν θὰ ἐξετάσωμεν τὴν κίνησιν ἄκρου τινός εἰς πλήρες βῆμα, θὰ ἴδωμεν πάντοτε ὅτι, κατὰ τινὰ διάρκειαν τοῦ βήματος τούτου, ἡ ὀπλὴ εἶνε ἀνυψωμένη, ἀπεσπασμένη ἐκ τοῦ ἔδαφους, ἐνῶ κατὰ τὴν δευτέραν διάρκειαν τοῦ ἰδίου βήματος, ἡ ὀπλὴ ἐπακουμβᾷ ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.

Τὸ μέτρον τοῦ ῥυθμοῦ τῶν διαφόρων βημάτων διδῆται τὰς σχέσεις τῆς διάρκειας τῶν δύο αὐτῶν διαφορετικῶν φάσεων ἃς διέρχεται ὁ ἴδιος ποὺς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς βήματος, εὐρίσκομεν δὲ ὅτι, εἰς τὰ εὐθέα βηδίσματα, ἡ διάρκεια τῆς ἐπαφῆς τῆς ὀπλῆς μετὰ τοῦ ἔδαφους εἶνε διπλασία τῆς διάρκειας τῆς με-

τακινήσεως (translation) τῆς ὀπλῆς ταύτης, ἤτοι τοῦ χρόνου τοῦ διασκελισμοῦ (enjambée).

Θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἡ ὀπλὴ θ' ἀποσπασθῇ ἐκ τοῦ ἔδαφους, τὸ ἄκρον οὗτινος ἀποτελεῖ μέρος, εἶνε κεκλιμένον ἐκ τῶν ἐμπροσθεν πρὸς τὰ ὀπισθεν· εἶτα ἡ ὀπλὴ μεταφέρεται πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ἵνα ἐπανατεθῇ ἐπὶ τοῦ ἔδαφους εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἐκ τοῦ σημείου ἐξ οὗ ἀνυψώθη, καὶ καθ' ἣν στιγμήν ἡ ὀπλὴ ἐπακουμβᾷ ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, τὸ εἰρημένον ἄκρον εἶνε κεκλιμένον ἐκ τῶν ὀπισθεν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Θὰ διαίρεσωμεν τὴν διάρκειαν τῆς μετακινήσεως ταύτης εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ θὰ καλέσωμεν ἀνύψωσιν (lever), τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἡ ὀπλὴ ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ ἔδαφους· μέσον τῆς ὑποστηρίξεως (milieu du soutien), τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἡ ὀπλὴ εἶνε εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀνυψώσεως (lever) καὶ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ ἐπακουμβῆται ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, ἠτις στιγμή κληθήσεται ἐπαναθέσις (poser).

Ἡ ἐπαφὴ τῆς ὀπλῆς μετὰ τοῦ ἔδαφους ἤρξατο κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐπαναθέσεως· ἡ ἐπαφὴ αὕτη θὰ διαρκῆσῃ μέχρι τῆς νέας ἀνυψώσεως καὶ γνωρίζομεν, διὰ τοῦ μέτρου ὅπερ ἔχομεν τοῦ ῥυθμοῦ τῶν βηδισμάτων, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἐπαφῆς ταύτης εἶνε διπλασία τῆς διάρκειας τῆς ὑποστηρίξεως (soutien) εἰς τὰ εὐθέα βηδίσματα (allures marchées).

Διαιροῦντες τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαφῆς εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, ἕκαστον τῶν μερῶν τούτων εἶσεται ἴσον πρὸς τὸ ἐν μέρος τῆς μετακινήσεως (translation) ἢ ὑποστηρίξεως (soutien).

Ἡ στιγμή τῆς ἐπαναθέσεως (poser) εἶνε ἡ ἐναρξίς τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐπαφῆς (contact).

Θὰ καλέσωμεν ἐναρξίν τοῦ ἐρείσματος (commencement de l'appui) τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἀρχεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπαφῆς. Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην βλέπομεν ὅτι τὸ ἄκρον διευθύνεται εἰσέτι ἐκ τῶν ὀπισθεν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἡ ἐπομένη στιγμή, καθ' ἣν ἀρχεται τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐπαφῆς καὶ ἠτις διαίρει τὴν διάρκειαν τῆς εἰς δύο ἴσα μέρη, θὰ κληθῇ

μέσον του έρεισματος (milieu de l'appui). Κατά την στιγμήν ταύτην ή διεύθυνσις του άκρου είνε κατακόρυφος.

Η στιγμή καθ' ήν άρχεται το τέταρτον μέρος της έπαφής, όπερ περατοῦται την στιγμήν της νέας άνυψώσεως, κληθήσεται τέλος του έρεισματος (fin de l'appui). Κατά την στιγμήν ταύτην ή διεύθυνσις του άκρου είνε εκ των έμπροσθεν προς τα όπισθεν ή διεύθυνσις αύτη έπιτείνεται μέχρι της στιγμής της νέας άνυψώσεως.

Το άκρον όπερ εξετάζομεν εξετάσει πλήρη έλιγμόν (évolution) ήρξάμεθα εξετάζοντες

Η άνύψωσις	1η	Περίοδος	} Περίοδοι μετακινήσεως ή υποστηρίξεως.
Το μέσον της υποστηρίξεως	2α	»	
Η επανάθεσις	3η	»	} Περίοδοι έπαφής.
Η έναρξις του έρεισματος	4η	»	
Το μέσον του έρεισματος	5η	»	
Το τέλος του έρεισματος	6η	»	
Η άνύψωσις	6η	»	

Δέν νά παρατηρήσωμεν ότι, ένω ή όπλή έφάπτεται του έδάφους, ακίνητος, το άνώτερον μέρος του άκρου μετατοπίζεται κατά την διεύθυνσιν του βαδίσματος και ότι κατά την διάρκειαν της μετακινήσεως, ή όπλή αύτη φαίνεται ένεργούσα ως ή σφαίρα εκκρεμούσ αιωρούμενου εκ των όπισθεν προς τα έμπροσθεν. Ο Vincent και ο Coiffon και μετ' αυτούς ο λοχαγός Raabe, παρέβαλον την διπλήν ταύτην κίνησιν άκρου τινός, προς αιωρούμενον εκκρεμές ότε μόν περίξ σταθερού σημείου, ήτοι της κορυφής της ώμοπλάτης, ότε δέ περίξ έτέρου σταθερού σημείου, του σημείου της έπαφής της όπλής μετά του έδάφους, όποτε έν τή τελευταία ταύτη περιπτώσει ή σφαίρα του εκκρεμούσ έσεται εις το άνω μέρος του άκρου την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν καλοῦσιν εκκρεμές άντεστραμμένον (pendule renversé) το αυτό όθεν άκρον είνε διαδοχικώς φυσικόν εκκρεμές (pendule ordinaire) και εκκρεμές άντεστραμμένον.

αυτό άφ' ής στιγμής άπεσπάσθη εκ του έδάφους, το επανευρίσκομεν δέ μετά το τέλος του έρεισματος έτοιμον νά επανέλθη εις τας ίδιās διαδοχικās φάσεις.

Έκαστη των κληθεισών στιγμών: άνύψωσις, μέσον της υποστηρίξεως, επανάθεσις, έναρξις του έρεισματος, μέσον του έρεισματος, τέλος του έρεισματος, είνε ή άρχή χρονικου διαστήματος όπερ θα καλέσωμεν περίοδον (periode) και ήτις διαρκεί μέχρι της έναρξεως της επομένης περιόδου.

Έκαστον άκρον εκτελεί διαδοχικώς την αυτην σειράν των περιόδων :

Μηχανισμός ενός έμπροσθίου ή όπισθίου διπόδου.

Κατόπιν του μέτρου του ρυθμού του βήματος, γνωρίζομεν ότι ή άνύψωσις άκρου τινός ανταποκρίνεται εις την έναρξιν του έρεισματος του όμοταγούς έμπροσθίου ή όπισθίου.

Όλων των περιόδων ούσών ίσης διαρκείας, το μέσον της υποστηρίξεως όπλής τινός θ' ανταποκρίνηται με το μέσον του έρεισματος της έτέρας ή επανάθεσις της πρώτης θ' ανταποκρίνηται με το τέλος του έρεισματος της δευτέρας τέλος ή έναρξις του έρεισματος της πρώτης θ' ανταποκρίνηται με την άνύψωσιν της δευτέρας.

Τά δύο όθεν άκρα ενός έμπροσθίου, ή όπισθίου διπόδου θα εκτελέσωσι πλήρη έλιγμόν (évolution) ακολουθούντα διαδοχικώς τās εξ ανταποκρινομένας περιόδους.

Δεξιόν άκρον.

Ανύψωσις	2	περίοδοι
Μέσον υποστηρίξεως		μετακινήσεως
Επανάθεσις		ή υποστηρίξεως.
Έναρξις του έρεισματος	1	περίοδος αλλαγής έρεισματος.
Μέσον του έρεισματος	2	περίοδοι έρεισματος.
Τέλος του έρεισματος	1	περίοδος αλλαγής έρεισματος.
Ανύψωσις		έρεισματος.

Συγκρίνοντες τās άνωτέρω δύο στήλας των περιόδων του δεξιου και του άριστερου άκρου, βλέπομεν ότι την στιγμήν της επαναθέσεως της ή δεξιά όπλή έφάπτεται του έδάφους, αλλά δέν ύφίσταται εισέτι το βάρος του σώματος του ίππου ότι την στιγμήν της άνυψώσεως της ή άριστερά όπλή θ' άρξήται της μετακινήσεως της αλλά δέν ύφίσταται εισέτι ποσώς το βάρος του σώματος του ίππου ότι ή επανάθεσις του δεξιου άκρου ανταποκρίνεται με την στιγμήν τέλος του έρεισματος του άριστερου ότι ή στιγμή έναρξις του έρεισματος του δεξιου άκρου ανταποκρίνεται με την στιγμήν άνύψωσις του άριστερου. Υπάρχει όθεν περίοδος καθ' ήν μεταβιβάζεται το βάρος του σώματος εκ του δεξιου ποδός εις τον άριστερόν και μετά την πάροδον δύο έτι περιόδων, υπάρχει έτέρα περίοδος καθ' ήν μεταβιβάζεται το βάρος του σώματος εκ του άριστερου ποδός εις τον δεξιόν. Τήν διάρκειαν ταύτην της μεταβιβάσεως του βάρους του σώματος εκ του ενός άκρου επί του έτέρου θα καλέσωμεν περίοδον αλλαγής έρεισματος (periode d' échange d' appui).

Υπάρχει προφανώς στιγμή διανεμούσα την περίοδον ταύτην εις δύο ίσα μέρη, καθ' ήν το βάρος είνε επίσης εξ ίσου διανεμημένον εις άμφότερα τās άκρα. Παρομοία ένέργεια με την άνωτέρω εκτεθείσαν λαμβάνει χώραν και εις το έτερον διπόδον έμπρόσθιον ή όπισθιον, και επειδή τās δύο ταῦτα διπόδα, κατά το βάδην και τās ποικιλίας αυτού, δέν βαδίζουν οὔτε ως δύο άτομα ακολουθούντα αλληλα μετά του αυτού βήματος, οὔτε ως δύο άνθρωποι ακολουθούντες αλληλους μετά διαφορετικου βήματος, εξάγεται ότι, όταν αί δύο όπλαί του ενός των διπόδων ήνε εξ ίσου έν τῷ έρειδι-

Άριστερόν άκρον.

Έναρξις του έρεισματος	2	περίοδοι
Μέσον του έρεισματος		έρεισματος.
Τέλος του έρεισματος	1	περίοδος αλλαγής έρεισματος.
Ανύψωσις		έρεισματος.
Μέσον υποστηρίξεως	2	περίοδοι μετακινήσεως ή υποστηρίξεως.
Επανάθεσις	1	περίοδος αλλαγής έρεισματος.
Έναρξις του έρεισματος		έρεισματος.

σθαι (1) (à l'appui), και ή μία των όπλων του έτέρου διπόδου έρείδεται και αύτη ίνα μεταφέρη το έμπρόσθιον ή όπίσθιον τμήμα του σώματος, τότε ο ίππος κατά την στιγμήν ταύτην στηρίζεται πραγματικώς επί τριών άκρων.

Μηχανισμός των τεσσάρων άκρων.

Ό,τι βλέπομεν άνωτέρω διά διπόδόν τι πρόσθιον ή όπίσθιον εκτελείται ακριβώς κατά τον αυτόν τρόπον διά το έν και διά το έτερον τās διάφορα βαδίσματα διακρίνονται εκ της τάξεως έν ή λειτουργοῦσι τās άκρα διπόδου τινός σχετικώς προς τās άκρα του έτέρου διπόδου, και εκ του αριθμού των χρόνων οὔτινες αποτελοῦσιν έν πλήρες βήμα.

Αί ποικιλίαι των βαδισμάτων αποτελοῦνται εκ των τροποποιήσεων αἰτινες παράγονται εις την διάρκειαν των αντίστοιχων χρόνων οὔτινες αποτελοῦσιν έν πλήρες βήμα βαδίσματος τινός.

Σημείωσις.—Εις άπαντα τās βαδίσματα τās συνιστάμενα εκ δύο και εκ τριών χρόνων, καθ' α βλέπομεν την σύγχρονον επανάθεσιν των δύο διαγωνίων ποδών (τροχασμός και καλπασμός τρίχρονος) ή των δύο πλαγιών ποδών (πλαγιοδιποδισμός, amble, και άνώμαλος καλπασμός, galop désuni), θεωρούμεν τās συγχρόνους επαναθέσεις των δύο τούτων ποδών ως δύο διαδοχικās επαναθέσεις, έμπρόσθιον και όπισθίαν, αρκετά πλησιάζούσας ώστε νά καταλήγωσιν εις το νά συγχιώνται. Όταν, ένεκα της έπυζανούσης τα-

(1) Καλεῖται οὔτως ή στιγμή καθ' ήν ή όπλή του ίππου κατά το βάδισμα πατῶ το έδαφος αποδεχομένη καθολοκληρίαν το βάρος του σώματος.

χύτητος, τὸ ἀριέμενον ἐπὶ τοῦ ἰδάφους ἴχνος ἐκ τῶν συγχρόνων ἐπαναθέσεων τῶν δύο τούτων ποδῶν, διαχωρίζεται, ὁ πρῶτος ἐπὶ τοῦ ἰδάφους ἐπακουμβῶν πῶς εἶνε πάντοτε ὁ ὀπίσθιος (πλαγιοδιποδισμὸς ἀκανόνιστος, amble désuni, τροχασμὸς ἀκανόνιστος, trot désuni).

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

Μεγάλως θέλει συντελέσει εἰς τὴν πρόδον οὐ μόνον τῆς ποδηλασίας, ἀλλ' ἐν γένει τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Ποδηλατοδρομίου Φαλήρου, εἰς ἣν προέβη Ἑταιρία ἀποτελουμένη ἐκ μελῶν τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἥτις ἐνφώκισε τοῦτο παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων.

Τὸ Ποδηλατοδρομιον Φαλήρου, ὡς κατεσκευάσθη, ἦτο οὐ μόνον ἀντικανονικὸν διὰ ποδηλατικούς ἀγῶνας, οἵτινες καὶ μόνον ἐν αὐτῷ ἠδύναντο νὰ τελῶνται, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς ἀνιαρὸν διὰ τοὺς θεατὰς, οἵτινες ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ ἀκινητῶσι.

Διὰ τῶν ἀνακαινίσεων τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας, δι' ἧς θὰ δαπανηθῶσιν ἐπέκεινα τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, θέλει ὑποστῆ τὸ Ποδηλατοδρομιον Φαλήρου ἀλλοιωσεις, αἵτινες θὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἐφάμιλλον πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχοντα. Καὶ πρῶτον μὲν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποδηλασίαν ἐπισκευάσθη κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὸ ciment καὶ τὸ τέγμα (poteau) μετεφέρθη κατὰ δέκα καὶ πλέον μέτρα, ἀφ' οὗ σημείου ἦτο πρότερον, καὶ οὕτω καταρθῶθη νὰ ἐπαυξηθῆ ἡ γραμμὴ τῆς ἀφίξεως διὰ νὰ δύνανται οἱ ὄρουμεις ἐν οἰαδήποτε θέσει καὶ ἂν εὐρίσκωνται εἰς τὸ τελευταῖον virage, νὰ ἀνταγωνίζωνται ἐν αὐτῇ τῇ γραμμῇ τῆς ἀφίξεως ἐπιτυχῶς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἴδιος στίβος κατεσκευάσθη δι' ἀγῶνας δρόμου, ἴδιος στίβος δι' ἀγῶνας πάλης, ἴδιος στίβος δι' ἀγῶνας Foot-Ball καὶ ἴδιος στίβος δι' ἀγῶνας Lawn-Tennis. Ἐπίσης δὲ διεσκευάσθη καταλλήλως τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ποδηλατοδρομίου, ὥστε

νὰ διεξάγονται ἐν αὐτῷ ἐπιτυχῶς ἀγῶνες πάντων τῶν ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν ἀγωνισμάτων καὶ παιδιῶν.

Αἱ γενόμεναι ὁμῶς ἀνακαινίσεις ὡς πρὸς τοὺς θεατὰς εἶνε σπουδαιότεραι, καθόσον πρὸ τῶν καθισμάτων τῶν θεατῶν, αἵτινα ἀνυψώθησαν πλέον τῶν δύο μέτρων καὶ αἵτινα ἐπιστεγάσθησαν, θὰ ὑπάρχη εὐρὺς χῶρος χάριν τούτων, ἵνα δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν εὐκόλως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Ποδηλατοδρομίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ἡ Βασιλικὴ ἐξέδρα μετεφέρθη πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τοῦ Ποδηλατοδρομίου.

Διὰ τῶν ἀγῶνων δέ, οἵτινες ἐν αὐτῷ θὰ τελῶνται καὶ οἵτινες θὰ εἶνε ποδηλατικοί, δρόμου, πάλης καὶ παντὸς εἶδους ἀθλητικοῦ ἀγωνίσματος, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ πληροῦται τὸ Ποδηλατοδρομιον οὐ μόνον θεατῶν εὐαρέστως διερχομένων ὄρας τινας, ἀλλὰ καὶ ἀσκουμένων ἀθλητῶν.

Ἀνα δεκαπενθημερίαν ἀγῶνες παντὸς ἀθλητικοῦ ἀγωνίσματος, οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἀποκαλούμενοι mixtes, θέλουσι λαμβάνη χώραν προσεχῶς δὲ καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀπλῆτως φωτιζόμενον τοῦ Ποδηλατοδρομίου.

Ποδηλάται Εὐρωπαῖοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων προσκλήθέντες ἐπὶ τούτῳ θέλουσι λάβη μέρος τὴν προσεχῆ ἀνοιξὶν εἰς τοὺς ἐν τῷ Ποδηλατοδρομῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τελεσθησομένους Διεθνεῖς ἀγῶνας.

Τὸ Ποδηλατοδρομιον Φαλήρου καθ' ὅλα ἔτοιμον, θὰ ἀνοίξη τὰς πύλας του τὴν 14 Μαρτίου, ὅποτε θὰ τελεσθῶσιν οἱ κάτωθι προκηρυσσόμενοι ἀγῶνες.

Προσέτι δὲ κατεσκευάσθη καὶ πλούσιον Κυλικεῖον πρὸς ἀναψυχὴν τῶν θεατῶν.

Μετ' εὐχαριστήσεως δ' ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ Ποδηλατικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν συνεδρήθη μετὰ τῆς ἑταιρίας τοῦ Ποδηλατοδρομίου Φαλήρου, ἥτις εὐγενῶς παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν ἰδίαν ἐξέδραν εἰς τὸ καλῆτερον μέρος τοῦ Ποδηλατοδρομίου, ἐν ἣ θὰ δύνανται τὰ μέλη τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν νὰ εἰσέρχωνται καὶ νὰ θεῶνται πάντας τοὺς ἐν τῷ Ποδη-

λατοδρομῷ τελουμένους ἀγῶνας ἐπιδεικνύοντα ἀπλῶς τὸ ὑπὸ τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν παραχωρηθὲν αὐτοῖς Δελτίον ταυτότητος· ὡσαύτως δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄρον θὰ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν ἢ ἐν τῷ Ποδηλατοδρομῷ ἀσκήσεις.

Οἱ κατὰ τὴν 14 Μαρτίου τελεσθησομένοι ἀγῶνες, ἔσονται οἱ ἑξῆς:

Ἀγὼν ποδηλατικὸς ταχύτητος 1000 μέτρων. — Βραβεῖον Α'. Δρ. 50, Βραβεῖον Β'. Δρ. 25.

Ἀγὼν ποδηλατικὸς (handicap) 2000 μέτρων. — Βραβεῖον Α'. Δρ. 50, Βραβεῖον Β'. Δρ. 25.

Ἀγὼν ποδηλατικὸς 5000 μέτρων. — **Βραβεῖα Δραχμῶν 140.** — Βραβεῖον Δραχ. 5 εἰς τὸν προπορευόμενον καθ' ἑκάστην στροφὴν μετὰ τὴν πρῶτον γύρον, καὶ Βραβεῖον Α'. Δρ. 50, Βραβεῖον Β'. Δρ. 25 κατὰ τὴν τελικὴν στροφὴν.

Ἀγῶνες Φιλιάθλων, μελῶν Συλλόγων, ἀποτελούντων μέρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων. — Ἀγὼν δρόμου ταχύτητος 100 μέτρων. — Βραβεῖον Α'. Μετάλλιον ἀργυρῶν, Βραβεῖον Β'. Μετάλλιον χαλκοῦν.

Ἀγὼν πάλης (κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἑλληνορωμαϊκῆς πάλης). — Ὁ νικητὴς θὰ λάβῃ μετάλλιον ἀργυρῶν.

Ἀγὼν 400 μέτρων. — Βραβεῖον Α'. Μετάλλιον ἀργυρῶν, Βραβεῖον Β'. Μετάλλιον χαλκοῦν.

Αἱ ἐγγραφαὶ λήγουσι τὴν μεσημβρίαν τῆς 6 Μαρτίου καὶ γίνονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 6-7 μ. μ. παρὰ τῷ κυρίῳ Μ. Φιλίπ, Ὁδὸς Ἀγγέσμου, ἀριθ. 6.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τοὺς ἀνω ἀγῶνας προκαταβάλλουσι Δραχ. 10, αἵτινες ἐπιστρέφονται ὅταν οἱ προκαταβαλόντες λάβωσι μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας.

ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

Γενικοὶ χαρακτήρες αὐτοῦ. — Διαφορὰ χαρακτήρων. — Ἀπέραντος μνήμη, ἐξ οὗ καθίστανται λίαν ἐπικίνδυνα τὰ κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν σφάλματα τοῦ ἵππου. — Πρῶτης τοῦ ἵππου. — Φιλία, φιλοτιμία καὶ ἀμιξία αὐτοῦ. — Δειλὸς χαρακτήρ τῶν ἵππων. — Βαθμὸς νοημοσύνης. — Πανουργία, προσοχὴ καὶ σκέψις. — Χαρακτήρ ἐκδικητικὸς. — Ῥοπή πρὸς ἀπομίμησιν. — Εὐαισθησίς τοῦ ἵππου εἰς τὰς περι-

ποιήσεις. — Αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸν κύριόν του. — Ὁ ἵππος ἐννοεῖ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν νοημοσύνην τοῦ ἵππεως.

Τελεία καὶ συστηματικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ ἵππου δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἄνευ προηγουμένης μελέτης τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ ἐν γένει διαπλάσεως. Ἡ μελέτη αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος διότι ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἵππου ἔχει ὡς οὐσιώδη βάσιν ψυχολογικὰ τινὰ ἀξιώματα ὧν εὐφυῆς καὶ ἐπικαιρὸς ἐφαρμογὴ θὰ ἐπιτρέψῃ σπουδαίαν ἐλάττωσιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκπαίδευσως. Τὸ θεμελιώδες χαρακτηριστικὸν τῆς ψυχολογίας τοῦ ἵππου εἶναι ἡ μνήμη. Ὁ ἵππος δὲν διακρίνεται ἐπὶ νοημοσύνη, ἡ μνήμη ὁμῶς αὐτοῦ θεωρεῖται κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἵππος ἐπανευρίσκει πολὺ εὐκολώτερον ἡμῶν τὰς ὁδοὺς καὶ ἀτραπούς, ἅς διήλθεν ἐντὸς δάσους, ἐν δὲ τοῖς συνταγμασι τοῦ ἵππου ἐκμανθάνει ταχύτερον τῶν νεοσυλλέκτων καὶ ἐνθυμεῖται τοὺς ἤχους τῶν διαφόρων σάλπισμάτων, ἀρκοῦσι δὲ ὀλίγα μαθήματα ἵπποδρομίου ὅπως ἐννοήσῃ καὶ ἐκτελεῖ εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ γυμναστοῦ τοὺς διαφόρους βηματισμούς (βαδην, τροχάδην κτλ., ὡς καὶ κινήσεις), μεθ' ὅλας μαλιστα τὰς ἐσφαλμένας καὶ ἐναντίας ἔστιν ὅτε τοῦ νεοσυλλέκτου ὑποδείξεις.

Βαδίζων ἐπὶ τινος ὁδοῦ καὶ φθάσας εἰς ὄρισμένον σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προηγουμένως ἐσυνείθισεν αὐτὸν ὁ ἵππεὺς ἐπὶ 5-6 συνεχῶς φορὰς νὰ ἐξέρχεται εἰς κληπασμόν, ἐνθυμεῖται καὶ μόνος του ἀναλαμβάνει τὸν ἀνώτερον αὐτὸν βηματισμόν. (1)

Χρησιμωτάτη διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἵππου ἡ μνήμη, καθιστᾷ λίαν ἐπικίνδυνα τὰ σφάλματα τῆς ἐγγυμνάσεως καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀπειρίας τοῦ ἵππεως προερχόμενα. Ἴππος διατέμνων ὁδὸν ἄγουςαν εἰς τὸν σταυλὸν του αἰσθάνεται πάραυτα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, καὶ ἐὰν ὁ ἵππεὺς μετὰ τινος ἀδυνατοῦς ἀντιστάσει ὑποκύψῃ, τὸ ζῶον ἀφεύκτως εἰς δευτέραν περίστασιν θὰ ἐντείνῃ ἐκ νέου τὴν ἐπιμονὴν του, γνωρίζον ὅτι οὕτω πῶς γίνεται κύριον τοῦ ἵππεως, ταχιστα δὲ οὕτω καθίσταται ἐλάττωματικὸν καὶ δυσάνουν.

(1) Ὁ βαθμὸς τῆς μνήμης δὲν εἶναι εἰς πάντας τοὺς ἵππους ὁ αὐτός· δύναται τις εὐκόλως νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν διαφορὰν μνημονικοῦ δύο διαφόρων ἵππων δοκιμάζων τίς ἐκ τῶν δύο καὶ μετὰ πόσον χρόνον ἐνθυμεῖται ὄρισμένον σημεῖον καὶ ὄρισμένον βηματισμόν ἐν ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ σημείου ἐκεῖνου.

Αι ιδιότητες και διαθέσεις τῶν χαρακτήρων τοῦ ἵππου παρουσιάζουσι μεγάλην ποικιλίαν. Ἀπαντᾷ τις ἵππους ἀγαθωτάτης φύσεως, ὡς ἐπίσης λίαν δυστρόπους ἐκδικητικούς καὶ ὀργίλους· ὑπάρχουσιν ἵπποι νοσημονέστατοι ὡς ἐπίσης τὸ ἐναντίον.

Ἡ ἐκπαίδευσις πειθαρχεῖ τὸν ἵππον καὶ ὑποτάσσει τὴν θέλησίν του οὐχὶ ὅμως πλέον ἢ ὅσον ἡ ἀνατροφή εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ βίβλικῶς τὸν χαρακτήρα του. Ἴππος κακῆς φύσεως, ἀλλὰ καλῶς γεγυμνασμένος δὲν ἐκδηλοῖ τὰς διαθέσεις του ἐκ φόβου πρὸς τὸν ἵππεα, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ἀγρία θηρία, ἅτινα δαμαζόμενα δὲν ἐκδηλοῦσι μὲν τὰ ἐνστικτὰ αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δαμαστοῦ τῶν, δὲν παύουσιν ὅμως εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἶναι ἐπιφοβὰ καὶ ἐπικίνδυνα.

Ὡς εἰ δαμασταὶ ἐπὶ τὸ πολὺ καταλήγουσι νὰ γίνωνται βορὰ τῶν θηρίων τῶν, οὕτω καὶ ὁ κάτοχος ἵππου κακῆς καὶ δισταραμμένης φύσεως μίαν ἡμέραν θὰ πέσῃ θύμα τοῦ ἵππου του, καθόσον εἰς δευτέραν στιγμὴν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀπροόπτου ἐρεθιστικοῦ ἀντικειμένου, τὸ ζῶον θὰ λησμονήσῃ τὸν φόβον ὃν τοῦ ἐνέπνεεν ὁ ἵππευς, ἡ ἀρχικὴ φυσικὴ του καταστάσις θ' ἀναφανῆ, καὶ θ' ἀρχίσῃ ἀγῶνα ἀπειπιστικὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ ἀναβάτης πρέπει νὰ θεωρηθῆ εὐτυχῆς, εἰάν ἐξέλθῃ νικητῆς. Γενικῶς ὅταν δὲν μεταχειριζόμεθα βαναύσως καὶ σκαιῶς τὸν ἵππον, οὗτος εἶναι εὐαγωγός, πρὸς καὶ εὐγνώμων.

Πλειστάκις ἵπποκόμοι καὶ σταυλοφύλακες ἐν μίθῃ διατελοῦντες διήλθον ὀλόκληρον νύκτα ἐκτάδην ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἵππων τῶν κοιμώμενοι χωρὶς νὰ ὑποστῶσι παρ' αὐτῶν τὴν ἐλαχίστην βλαβὴν. Ἀπεναντίας μάλιστα παρετηρήθη εἰς τοὺς ἵππους ὅτι παρῆσαν ἐπὶ πολὺ, ἐν ἀκίνησίᾳ ἐκ φόβου μήπως πλήξωσιν τὸν κατακεκλιμμένον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σταυλοφύλακα.

Ἡ πρὸς τὸν ἄνθρωπον εὐνοία τῶν ζῶων τούτων δὲν εἶναι γενικὴ, διότι δὲν ἀπευθύνεται πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως. Ἴππος ὅστις ἀγαπᾷ τὸν δεῖνα ἵπποκόμον δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ ἕτερον.

Συγκεντρωμένοι οἱ ἵπποι ἐν ταῖς βοσκαῖς συναπτουσι μεταξύ τῶν φίλων (ἐξαιρέσει τῶν διαφόρου γένους) ζωηράς, αἵτινες τοὺς κάμνουν ν' ἀναζητῶνται καὶ θωπεύονται ἀμοιβαίως, ἐπιτίθενται δ' ἐναντίον ἐκείνων οὓς ἀντιπαθοῦσι.

Πλειστοὶ τῶν ἵππων ἰδίως οἱ (καθαροῦ αἵματος) pur sang εἶνε εἰς ἄκρον φιλότιμοι· τὰ ζῶα δὲ ταῦτα ἵππευόμενα εἶνε λίαν ὀχληρὰ ὁσάκις εὐρίσκονται μεταξύ ὁμοίων τῶν, διότι ἡ ἀναπτυσσομένη ἀμιλλα ἐπιβάλλει νὰ μὴ ἀνέχωνται τὰ μὲν νὰ ὑπερβῶσιν τὰ ἄλλα κατὰ τὴν ταχύτητα. ἐξ οὗ ἐκτρέπονται εἰς ἀκανονιστοὺς βηματισμοὺς γινόμενα τελείως ἐπιλήθμονα καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀναβάτην τῶν φυσικῆς ὑπακοῆς.

Ὁ ἵππος κατ' ἀρχὴν εἶναι ζῶον δειλόν. Ὅσάκις καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ φόβου, παύει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν ἀναβάτην του, καὶ καταφεύγει εἰς ἄλματα καὶ ἀνωμάλους κινήσεις, ἐξ οὗ καθίσταται λίαν ἐπικίνδυνος. Διὰ μεθοδικῆς ὅμως ἐκπαίδευσως καθίσταται σὺν τῷ χρόνῳ ἀδιαφορὸς εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, ἅτινα κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐνέπνεον τὸν φόβον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ αἰφνιδίως παρουσιάζόμενα ἀντικείμενα ὁ ἀναβάτης (εἰάν δὲν ἔχῃ κατορθώσῃ διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐκγυμνάσεως νὰ ἐπιβάλῃ ἄμεσον εἰς τὸν ἵππον ὑπακοήν) ἄλλο μέσον δὲν ἔχει ἐκτὸς τῆς φωνῆς καὶ τῶν θωπειῶν.

Προκειμένου περὶ τῆς νοσημοσύνης καὶ τοῦ πανούργου τῶν ἵππων εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν τοῖς σταύλοις πλειστοὶ ἵπποι κατορθώνουσι μόνον τῶν νὰ λύωσι τὴν ἐπιφατνίδιον φορβειᾶν (σχοινίον) δι' ἧς εἰσὶ προσδεδεμένοι ἐπὶ τῆς φραγῆς ὅπως μεταβῶσι πλησίον φίλου τῶν εἰς ἄλλην γωνίαν τοῦ σταύλου δεδεμένου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτολμοῦσι νὰ πράξωσιν ὁσάκις ὁ ἵπποκόμος τοὺς βλέπει.

Πλειστοὶ συγγραφεῖς ἐξ ὧν ἰδίως οἱ Samson καὶ Romanes ἀναφέρουσι πολλὰ περίεργα ὁμοίας φύσεως γεγονότα.

Ἐπίσης πάντες ὅσοι εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀναγκηὴν νὰ ἠνιοχῆσωσιν ἐφ' ἀμαξῆς συρομένης ὑπὸ δύο ἵππων θὰ παρετήρησαν ὅτι πολλάκις εἰς ἐκ τῶν ἵππων ὁ νωθρότερος καὶ πανουργότερος ἀφίνει τὸ βάρος τῆς ἐλξέως εἰς τὸν σύντροφόν του, προσποιεῖται καὶ αὐτὸς ὅτι ἔλκει δίδων εἰς τὴν ἐνοῦσαν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἄξονος ἄλυσσον τὴν ἐντασιν ὅση ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐξκατατήσῃ τὸν ἠνιόχον.

(Ἔπεται συνέχεια)

N. ΓΕΝΙΣΑΡΛΗΣ
ἀνθυπὸλοχος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀπέθανεν ἐν Λονδίῳ ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος διάστημα ὀπλοδιδάσκαλος Burtrane εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἑνὸς ἔτους ἁσάων μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς τὸ ἐπάγγελμα του.

Γεννηθεὶς ἐν Bordeaux τῷ 1817 μετέβη εἰς Λονδίον τῷ 1854 προσληθθεὶς ὡς καθηγητῆς τῆς ξιφασκίας εἰς τὸ Racing Club. Βραδύτερον ἵδρυσεν ἰδίαν σχολὴν εἰς τὸ Golden-Square καὶ εἶτα εἰς τὴν Wanvict street.

Ἡ αἵθουσά του ἦτο τὸ ἐντενικτῆριον τῶν ἐξεχόντων προσωπικοτήτων ἐπὶ γένει, τέχναις, γράμμασι καὶ καλλιτεχνίᾳ.

Ἐπῆρξε διδάσκαλος τοῦ Cordelors καὶ τοῦ Gatechair καταλιπὼν εἰς αὐτοὺς ὡς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἦδη καθηγητὰς μαθητὰς του ἀνεξέλιπτον τὴν ἀνάμνησιν.

*

Ἀλλὰ καὶ ἕτερου διαπρεποῦς ξιφιστοῦ τὴν στέργειν ὑπέστη ὁ φιλοπλὴς Εὐρωπαϊκὸς κόσμος, τοῦ εὐγενεῖς Ἰσπανοῦ Alfonso de Aldama.

Ἀνδρεῖος ὡς γνήσιος hidalgo εἶχε μονομαχίῃσι δεκατέσσαρας φορές καὶ εἶχε λάθει μέρος εἰς πάντας σχεδὸν τοὺς ἀγῶνας, ὅπου ἐπρόκειτο περὶ ὄπλων. Πατρισταίματος εὐγενεοῦ, μεγαλοπρεποῦς καὶ ἵπποτικοῦ ἤρσετο νὰ διηγεῖται μετὰ χάριτος τερπνοῦ causeur τὰς ὑποθέσεις τιμῆς εἰς ἀ' αἰώνως ἦτο ἀνεκμιγμένος καταβέλων τοὺς ἀκρατὰς διὰ τῆς χάριτος καὶ τοῦ πνεύματός του.

*

Ἀλλὰ καὶ ὁ φηνασιώδης ἵπποτης, ὁ ζῶν μὲ ἰδέας μεσσηνικῆς, ὁ ἀνὴρ ὁ ἔχων ψυχὴν ἱππότου τῶν σπουδαίων, ὁ μέγας ἐσγάτου γήρατος μονομαχῶν, συμπλεκόμενος, διὰξίφιζόμενος ὁ roapeins Mautrais ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἑτῶν.

Ὀρμητικὸς, παράβολος ἀντίπαλος εἶχε καὶ γέρον διατηρήσει εὐκίνησιαν αἰλούρου καὶ ἰσχυρὸν ὑπεράνθρωπον· εἰς ἐκάστην συμβολὴν (assaut) ἔθραυε τέσσαρα ἢ πέντε τοὺλάχιστον ξίφη διὰ τῶν φοβερῶν ἀναπλάσεων καὶ περιστροφῶν δι' ὧν κατέπλησσε καὶ ἀφώπλιζε τὸν ἀντίπαλον.

Ἐγεννήθη ἐν Κούβᾳ τῷ 1818 καὶ ὑπῆρξε μαθητῆς τοῦ διαστήμου Chanoz. Ἐπερὶ δὲ καθ' ὅλον τὸν βίον στολὴν ἵπποτου μὲ ὑψηλὰ ὑπόδηματα καὶ γιγαντιαίους πτερονηστήρας.

*

Καὶ μὲν ἡ πρόκλησις. — Ὁ διάστημα ἄγγλος ἄλτης Higgins μετὰ μεγάλην ἀνά τὴν ὑψηλίαν περιουσίαν καθ' ἣν ἔδωκε παντοῦ φοβερὰ δειγμάτων τῆς πηδητικῆς του ἰκανότητος ἐπανελθὼν εἰς Παρίσιον, ὅπου θὰ δώσῃ παρστάσεις εἰς τὸ Nouveau cirque, ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην πρόκλησιν:

Προκλήθω εἰσενδήποτε ἄλτην τῆς ὑψηλίου.

1ον. Νὰ διαγωνισθῶμεν εἰς 2 - 12 ἀπλᾶ ἄλματα.

2ον. Εἰς ἀγῶνα οἰονδήποτε ἀκροβατικῶν ἰλμάτων.

Καταθέτω δὲ ὡς στοιχίμα 50 - 250 λίρας στερελίνας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀθλητικοῦ Περιοδικοῦ La Vie au grand air.

Ἄν κανεὶς ἄλτης δεχθῆ τὴν πρόκλησιν ὁ κ. Zloucke ὁ manager τοῦ Nouveau Cirque θὰ ἀποτανθῆ εἰς τὸν ἐν Παρίσιον ἀθλητικὸν Σύλλογον Racing Club ὅπως ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας ταύτης διοργανώσῃ μέγαν διεθνῆ ἀγῶνα ἄλματος.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ὦ ἀπόγονοι τοῦ Φαύλλου.

Μάρκα 10000 διὰ κύνα.

Τελευταίως ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπληρώθη ἡ ἀνωτέρη τιμὴ, δηλαδὴ ποσὸν 10000 μάρκων διὰ τὸν κύνα Foxherrier. Τοσοῦτον ποσὸν τὸ ὅποιον ἦδη ἀπέτελεσε τὸ βεκόρ τοῦ ἀντιτίμου κυνός, εὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐπληρώθη οὔτε ἐκεῖ, οὔτε πέραν τῆς Μάγχης. Ὁ οὕτω ἀκριβοπληρωθεὶς κύων εἶνε ὁ Foxherrier go Bang, ὅστις εἰς διαφόρους ἐκθέσεις κυνῶν ἔτυχε μέχρι τοῦδε πολλῶν βραβείων καὶ πρὸ τινος χρόνου τοῦ πρώτου βραβείου εἰς τοιαύτην ἐκθεσιν ἐν Λίβερπουλ. Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως τούτης περιήλθε διὰ τῆς ἄνω τιμῆς εἰς τὴν κατοχὴν Ἀμερικανοῦ τινος. Μέχρι τοῦδε, ἂν δὲν ἀπατάμεθα, ἡ ἀνωτάτη διὰ κύνα πληρωθεῖσα τιμὴ ἦτο 9400 μάρκων, διότι αἱ ὑπερόγκοι τιμαὶ αἱ ὅποιαι εὐρήνται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐκθέσεων εἶνε συνήθως φανταστικαὶ δεικνύουσαι, ὅτι ὁ κύων δὲν πωλεῖται.

*

Πυγμαχία μεγάλως ἐγείρασε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἐγένετο πρὸ τινος χρόνου εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην. Ἦτο match (ἀγὼν) μεταξύ τοῦ Ἰρλανδοῦ Tom Sharkey, ὁ ὁποῖος νωστί ἐνίκησε τὸν Corbett καὶ τὸν Ἀμερικανὸν Kid Me boy. Ὁ νικητῆς ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ τὸ ἀξίολογον ποσὸν τῶν 8000 Μάρκων. Ὁ Sharkey εἶναι πυγμαχὸς γιγαντιαίας δυνάμεως καὶ ἀντοχῆς, ἐνῶ ὁ ἀντίπαλός του διαθέτει ἐκθιμβούσαν τέχνην καὶ πράττει πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατόν εἰς «Tricks». Ἀλλ' ἡ τέχνη ὑπεχώρησεν εἰς τὴν δυνάμιν καὶ ὁ Me boy ἐρρίφη εἰς τὴν δεκάτην προσβολὴν χαμᾶ· μὴ δυνήθει δὲ νὰ ἀνεγερθῆ ἐντὸς τῶν ὠρισμένων πρὸς τοῦτο 10 δευτερολέπτων, ὁ ἑλλανδοβίτης ἐκήρυξε νικητὴν τὸν Sharkey. Ὁ Ἰρλανδὸς εἶνε ὁ μόνος πυγμαχός, δυνάμενος νὰ καυχήθῃ ὅτι ἐνίκησε κανονικῶς τὸν Me boy. Ἡ νίκη τοῦ Sharkey ἦτο μόνον ζήτημα χρόνου. Πυγμαχῶν ὁ Me boy μὲ τὸν Sharkey ἐξῆλθε τῆς τάξεώς του καὶ μόνον ἡ ἐκτακτὸς του ἐπιδειξιότης τὸν ἐίσωσε καιρὸν τινὰ ἀπὸ τὴν ὑπερτέραν δυνάμιν τοῦ Sharkey. Ὅτι τοιοῦτοι ὅπως ὁ ἐν λόγω ἀγῶνας προσελκύουσιν ἀκόμη ἐν Ἀμερικῇ πολλοὺς θεατὰς ἀποδεικνύει τὸ γεγονός, ὅτι παρερῆθσαν εἰς αὐτὸν 8000 άτομα. Μέχρι τῆς πέμπτης προσβολῆς ἐφάνη ὁ Me boy ἔχων μεγαλειότερα ἐλπίδας καὶ τὰ στοιχίματα ἦσαν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' αἱ ὑπερτέρας δυνάμεις τοῦ Sharkey ἐπέφερον τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποτελέσμα.

*

Ἀγῶνες ἀτιμομαχῶν, (γνησίᾳ ἐφεύρεσις ἀμερικανικῆ) τελοῦνται τὴν ἐποχὴν ταύτην πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ. Κατὰ τι βιενναῖον ἡμερήσιον φύλλον γράφονται περὶ αὐτῶν τὰ εἴδη: «Ὀλόκληρος ἡ Ἀμερικὴ ἀκλουθεῖ τώρα πυρετωδῶς τὰς φάσεις γνησίου ἀμερικανικοῦ ἀγῶνος. Ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ παραχωρήσῃ τὴν μεταφορὰν τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας μεταξύ τῶν πόλεων Chicago καὶ Omaha προσκήρυξεν ἀγῶνα μὲ ἐπιχορηγίαν 600,000 δολλαρίων ὑπὸ τὸν κατωτέρω ἐκτιθέμενον ὄρον.

Τοῦ ἀγῶνος τούτου συμμετέσχον ἡ Northwestern Railway καὶ ἡ Burlington - Railway, αἱ δύο ἀνταγωνιζόμεναι γραμμαὶ, αἱ συνδέουσαι τὰς ἀνω δύο πόλεις. Ἐν Εὐρώπῃ θὰ ἐπροκηρύσσεται ἀπλοῦστατα διαγωνισμὸς προσφορῶν, προτιμωμένης τῆς ἐταιρίας τῆς μεῖον ζητούσης. Ἐν Ἀμερικῇ ὅμως ἀπαράστισαν νὰ διαγωνισθῶσι καὶ ὁ σιδηρόδρομος ὁ διανύσων τὸν δρόμον τῶν 800 χιλιομ. ταχύτερον ἤθελε λάβῃ τὸ προκηρυχθέν ποσόν. Μετὰ πολλὰς διαπραγματεύσεις συνεφωνήθη ἀγὼν ἐξ δρόμων. Τῆ 2 Ἰανουαρίου ἐγένε-

νετο ἤδη ὁ πρῶτος δρόμος κατὰ τὸν ὁποῖον ἐνίκησεν ἡ Northwestern. Ἡ δὲ διὰ τὸν ἀγῶνα ὀρισθεῖσα ἀμαξοστοιχία συνισταμένη ἐκ τῆς ἀτμομηχανῆς «Τένδερ» καὶ δύο ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, καὶ ἐτέρας δι' ἐπιβάτας, ἀνχωρήσασα ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐφθασεν εἰς Chicago, ἀκινύσασα τὸ διάστημα 1600 χιλ. εἰς 24 ὥρας καὶ 13 λεπτά. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς βεκόρ, διότι οὐδέποτε ἐπέτυχεν ἀμαξοστοιχία εὐρισκομένη 24 ὥρας ἀδιάκοπως εἰς κίνησιν, μέσθιν ταχύτητα 70 χιλιομ. τὴν ὥραν. Τὸ διάστημα Chicago-Omaha, 800 χιλ., διήνυσεν ἡ ἀμαξοστοιχία ἀκριβῶς εἰς 9 ὥρας 50 λεπτά. Μετὰ ποίας σφοδρότητος διεξήχθη ὁ ἀγῶν οὗτος δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἄδηγός τῆς ἀτμομηχανῆς ἐπέτυχε κέρδος 20 λεπτῶν τῆς ὥρας ἐπὶ τοῦ ὀρισμένου δρομολογίου. Εἰς τὴν Burlington διήνυσεν ἀμαξοστοιχία συνισταμένη ἐκ τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ 4 ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν τὰ 800 χιλ. εἰς 10 ὥρας καὶ 17 λεπτά. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν ὅμως ἐνίκησεν ἡ γραμμὴ Burlington μὲ 10 ὥρας 9 λεπτά καὶ ὑπερέβησεν οὕτω τὸ ταχίστον δρομολόγιον διὰ τὸ διάστημα Omaha-Chicago 1 ὥραν καὶ 15 λεπτά. Αὐτὰ τὰ κατορθώματα φέρουσι βεβαίως μόνον μέσθιν ταχύτητα 80 χιλ. τὴν ὥραν, ἀλλὰ ποῦπε: νὰ ληρῆ ὑπ' ὅψιν καὶ ἡ χρονικὴ ἀπώλεια διὰ τὴν παραλίαν ὕδατος καὶ γαλινθράκων καὶ ἡ ἀπώλεια χρόνου εἰς τὰ ἀνηφορικά μέρη. Πραγματικῶς ἐπετεύχθησαν εἰς τὴν νικηθεῖσαν γραμμὴν Burlington ὁπωσδήποτε φανταστικῆ ταχύτητες. Οὕτω διήνυσεν ἡ ἀμαξοστοιχία εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην διάστημα τι 24 χιλιομέτρων με ταχύτητα 176 χιλ. τὴν ὥραν, τοῦτ' ἐστὶ σκεδόν 3 χιλ. τὸ λεπτόν τῆς ὥρας καὶ ὁλόκληρον τὸ διάστημα τῶν 24 χιλ. εἰς 8 λεπτά μόλις τῆς ὥρας. Ἐννοεῖται ὅτι ἐγένοντο εἰς τὰς δύο γραμμάς μέγισται προτοιμασίαι ἵνα εἰς τοὺς τῶν γαλινθράκων καὶ τοῦ ὕδατος στήθους ἀπολεσθῆ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερος χρόνος. Οὕτω κατασκευάσθησαν π. γ. ἰδιαιτέρως μηχανήματα πρὸς παραλίαν ὕδατος ἐν βραδείᾳ κινήσει. Μετὰ δικαίας περιεργείας περιμένονται τὰ περαιτέρω πέντε ἀποτελέσματα τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἃ θὰ ἀναγγελοῦμεν ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἀναγνώστεις μας».

*

Ἐνεργόν μέρος ἔλαβεν εἰς τὰς ἐορτάς τῶν Ἀποκριῶν ὁ Ποδηλατικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν. Τὴν δευτέραν Κυριακὴν παρεσκεύασεν ὄμιλον ποδηλατῶν ἐκ τριάκοντα ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμένων πιερότων καὶ ἄριστα ἐξασκημένων ποδηλατῶν αἵτινες μετὰ καταπληκτικῆς δεξιότητος διεσχίζον τὰς κτισσοβριθεῖς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Εἰς τὸν ὄμιλον τοῦτον λίαν ἐπαξίως τὸ Κομιτάτον ἀπένευμε βραβεῖον. Τὴν δὲ τελευταίαν Κυριακὴν παρουσίασεν ὁ Ποδηλατικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν πελυτελέστατον ἄρμα δι' 8 ἑδαπάνης πλέον τῶν 4000 δραχ. καὶ τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐβραβεύθη λεπτομερεστέρην περιγραφὴν ὡς καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἄρματος θέλομεν παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστεις μας εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος.

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΠΑΝΔΩΝΗ

— Καλὴ ἐσπέρα σας, δεσποινίς Σοφίλλη.

Εἶπον σχεδὸν ταυτοχρόνως καὶ οἱ τρεῖς, βγάζοντες τὰ μισολυγδιασμένα κοσκέτα των.

— Ἐμεῖς εἴμεθα, μὴν ἀνησυχῆτε.

Ἡ δεσποινίς Ζεζεκίελ Ἰστοατο ὄρθη ἐν μέσῳ τοῦ καταστήματος μὲ ἓνα μάτσο λογαριασμοὺς ὅσα χέρια τῆς, ἐξελέγγουσα ἀθρόοις.

Ἦτο νόστιμη μάλλον παρὰ εὐμορφῆ. Τὸ μάτι τῆς τσαπίνικο εἶχεν ἐν ἐλάττωμα, τὸ δέριμα του περὶ τοὺς βρόθωνας ἦτο ὀλίγον κόκκινον. Τὸ δέριμα ὅμως τοῦ προσώπου τῆς ἦν δροσερὸν καὶ βελούδινον, τὰ δὲ χεῖλη τῆς ἀτρέμα ἡδυσπαθῆ ἐσχημάτιζον δύο μικρὰς περισπωμένας εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων ἔθνησκε τὸ μειδίαμα.

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ ἰδιαιτέρως καθίστα χαρίεσσα τὴν δεσποινίδα Σοφίλλη ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς, χρώματος σμαράγδου, σχήματος ἀμυγδαλοῦ, ὧν ἡ ἔκφρασις καὶ τὸ εὐκίνητον χαριέστατα ἐφώτιζον ὀλόκληρον τὴν φυσιογνωμίαν τῆς. Ἡ κόμη ὀλόμαυρος ἦν πυκνοτάτη καὶ προσέδιδεν ἀρρενωπὴν χάριν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο.

Ἦτο ἀπλοῦστατα ἐνδεδυμένη.

Μία κορδελίτσα εἰς τὸν λαμόν, μία ζώνη ἀπὸ πεσσί, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶχε θέσῃ ὀλίγα ἀνθη, ἓνα κοραζὶ ἀπὸ σατινέτα, χρώματος μᾶδ. Ἀντὶ ὅμως φούστας ἔφερε φουσκωτὸν πανταλόνι, ὡς τὸ τῶν ἀθλητριῶν γυναικῶν, ἀπολλῆγον εἰς τὸ γόνατον, καὶ εἶτα κάλτσες καὶ ὑποδήματα.

Διατὶ ἀρὰ γε ἔφερε τὸ φουσκωτόν αὐτὸ πανταλόνι;

Ἀπὸ ἀπλὴν κοκκεταρίαν; διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὰς ὥρας γάμπας τῆς, ἢ ἀπλῶς, ἐπειδὴ εἶχεν ὀλο μὲ ἀρσενικὴν πελατεῖαν νὰ κάμῃ ἤθελε νὰ δώσῃ ποῖαν τινα ἀρρενωπὴν μορφήν εἰς τὸ ντύσιμόν τῆς;

Τὸ πρᾶγμα παραμένει ἀγνωστον. Ὅπως δὲποτε ἔμωε ἡ ἐνδυμασία αὕτη ἐπιτύξανε τὴν πελατεῖαν καὶ συνεχράτει ὑπὸ τὴν μαγειάν τῆς νεάνιδος τὴν νεολαίαν τοῦ Λαννιόν.

Ἡ Σοφίλλη οὕτε σήκωσε κἂν τὰ μάτια τῆς, δταν οἱ τρεῖς νέοι εἰσῆλθον.

Ἐθεωρεῖτο ὑπερήφανος, τινὲς μάλιστα παρατηρηταὶ διατείνοντο, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν μυθιστορημάτων τῆς εἶχε φουσκώσει τὸ μυαλό, καὶ τῆς εἶχε δώσει ἰδέας φιλοδοξίας, μὴ συμβαδίζουσας μετὰ τῆς καταστάσεώς τῆς.

— Νὰ μὴ σὰς παραξενευθῆ ἂν ἡ δεσποινίς Σοφίλλη μείνῃ γεροντοκόριτσο, μὲ τῆς ἰδέες πῶχει καὶ ἓνας ἐπαρχος θὰ τῆς ἐφαίνονταν ὀλίγος!

Ἐλεγε συχνὰ ὁ κύριος Ρουελώ, ὁ γείτονας τῆς κρεσπίωλης.

(Ἔπεται συνέχεια)

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῇ Ἐξωτερικῇ συνδρομηταὶ μας νὰ μᾶς ἀποστέλωσιν, ὅπως τοῖς εἶνε εὐκόλον, τὴν καθυστερουμένην συνδρομὴν των.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ν. Ταρουσσοῦλου.